

37. Europatreffen 8.-13.5.2002 Kööpenhamina, Tanska

Olin ensimmäistä kertaa mukana Europatreffeillä toukokuussa 2002 Kööpenhaminassa, enkä varmasti viimeistä. Päätöksen lähtemisestäni mukaan tämän vuoden tapaamiseen tein jo syksyllä 2001, kun olin luvut Liisan ja Arjan kirjoittaman matkakertomuksen vuoden 2001 Europatreffeiltä Münsteristä. Läpi koko tekstin ajatukseni oli "tuolla minunkin olisi pitänyt olla, tahdon mukaan seuraavaan!" Ja päätökseni piti. Meitä oli yhteensä n. 400 henkilöä 17:sta eri maasta. Hieman lisäeksotiikkaa olisi ollut, jos 5 Ghanalaista, jotka olivat tulossa, olisivat saaneet viisumit.

Münsterin juttu on luettu jo uudestaan matkan jälkeen, ihana kun juttun nimet olivat saaneet kasvot. Toivottavasti tämä matkakertomukseni innoittaa lisää lähtijöitä ensi vuonna Berliiniin.

Keskiviikko 8.5.2002

Tästä se alkaa.....

Tavattiin Helsinki-Vantaan lentokentällä keskiviikkoamuna kaikki vähän jännittämissä tunnelmissa. Olin ensimmäisenä paikalla, ja Arjan olin helppo pongata minut muusta väestä, mittaa kun on 190cm. Olin tavannut Arjan ja Liisan vain kerran aikaisemmin yhdistyksen kevätkokouksessa 2001.

Lentokoneeseen meno oli hiukan jännittävää, koska *lentoyhtiö ei ollutkaan järjestänyt meille mitään tilavampia paikkoja*. Onneksi suht hyvin kävi, mahduimme sopivasti normaaliin penkkiriviin jalkojemme kanssa, leveyttä olisi kyllä saanut olla enemmän. Päästyämme Kööpenhaminaan, niin eikös ensimmäiset Europatreffenin kaverit tulleet jo kadulla vastaan, kun tutkailimme mihin suuntaan tästä pitäisikään mennä. Siinä olin keskellä muita pitkiä ihan puulla päähän lyötynä, mihin minä oikein olen tullut.

1.

Vaikka ennakkoon saamamme tiedon mukaan hotellimme DGI-Byen olisi ollut aivan Rautatieaseman vieressä, saimme vinkin ottaa taksi. Tilataksin kuljettajalla oli hauskaa, kun yritti ensin saada meidät vapaana olevaan pikkutaksiin tavaroidemme ja koipiemme kanssa. Päästyämme hotelliimme otti Liisa yhteyttä hotellilaiseen Pauliin ja päätimme lähteä hänen kanssaan lounaalle keskustaan... ja hymy levisi meikäläisen kasvoille. Ja yhtä hymyä olinkin koko ajan sunnuntai-aamuun asti. Arja ja Liisa kertoivat Paulille Tietopankki- sekä unioni-ajatuksiaan, ja minä kuuntelin mielenkiinnolla. Keskustassa pongasimme taas lisää treffeille tulleita, mm. saksalaiset Helgan ja Klausin, sekä Martinin.

Palattuamme hotellille olin jo lähtö ensimmäiselle *retkelle Bakkenin huvipuistoon*. Aivan ihana ilma oli meille suotu, kuin kesäpäivä. 15 km bussimatkan jälkeen pääsimme perille ja kuljimme tasaisena massana puistotietä kärryhevosten jättämien jätösten yli hyppien muiden ihmeltävänä. Osa porukasta lähti kiertä-

mään n. 40 minuutin lenkkiä *Dyrehavenin luonnonpuistossa*. Päätimme helteisen sään takia mennä suoraan huvipuiston puolelle ja aivan pakko oli saada Liisan suosittelema jäätelötötterö mahdollisimman monella pallolla. Laitteet jätimme tällä kertaa väliin, mutta muuten nautimme huvipuiston tunnelmasta.

Loppuillaksi oli koko seurueelle varattu *Ölgod-ravintola* huvipuistosta, luvassa oli mahtavan mukavaa seuraa, uusia tuttavuuksia, ruokaa, juomaa ja tanssia. Eipä tarvinnut Arjan meikäläistä monta kertaa tanssimaan pyytää, kun olin jo keskellä tätä ihmeellistä, nauravaa sakkia... ja tunsin itseni jotenkin pieneksi, apua, minähän jäin jalkoihin! Välillä piti hiukan tuulettua, ja niinhän sitä istuttiin saksalaisen Martinin kanssa ulkosalla toista tuntia kun Liisa ja Arja kertoivat hänellekin Tietopankki- ja unioni-ajatuksia. Tytöt olivat vauhdissa! Syntyi todella hieno kaaviokuva suunnittelusta, kunnon taideteos.

2.

1. Kanavaretkellä Tanskan klubin Christianin seurassa.

2. Joanna, Anna Ruotsista ja Tanskan pitkien klubin puheenjohtaja Henning Lajer Fredrigsborgin linnan suihkulähtee-lä.

3. Nordiskt samarbete... Joanna, Liisa ja Arja ruotsittamassa kuningas Frederikin patsaalla.

3.

Ensimmäinen ilta vierähti todella nopeasti silmät pyöreinä ilmapiiiristä, mikä vei kyllä mukanaan. Aivan uskomaton fiilis! Arjan kanssa pääitimme vielä lähteä turvonneilla nilkoilla kohti keskustan yötä; ummikkoina Kööpenhaminan yössä jottenkin sattumalta päädyimme seksikadulle mennessä. Ei tämä tyttö kamalasti unihiekkaa tarvinnut kompiessämme takaisin hotelliin, saati sitten unilaujuja. Parikymmentä senttiä liian lyhyt lisävuode oli ihmeen hyvä paikka nukkua.

Torstai 9.5.2002

Pääohjelma alkaa.....

Aamulla kaikki pirteinä uuden päivän koitoksiin. Ensin aamupalalle. Ihmetystä herätti suuresti, että eikö Tanskassa käytetä ollenkaan vihanneksia? Loppuviikosta osasimme jo röyhkeästi ottaa brijuustolautaselta koristeet sämpylöidemme väliin. Aamiaisen jälkeen pääitimme lähteä testaamaan hotellin uima-allasta, ja kuinka hyvää se tekikään edellisenä iltana turvonneille nilkoille.

Seuraavaksi olikin vuorossa *Europatrefen alkukokous* muutamien maiden kanssa (Englanti, Irlanti, Suomi, Tanska ja Hollanti). Liisa, Arja ja Paul esittivät Tie-topankki- ja unioni-ajatukset, jotka sitten yksimielisesti päätettiin esittää myös virallisessa kokouksessa, samalla päätettiin myös ehdottaa Liisaa seuraavaksi presidentiksi.

Ensin oli lehdistön tiedotustilaisuus, jonka jälkeen alkoi *Europatrefen jäsenmaiden kokous*. Kokous kesti noin 4 h ja oli todella mielenkiintoinen. Istuin hollantilaisen Paulin vaimon Coran vieressä ja tarkkailimme tilannetta. Pääväellä oli hauskaa, kun me kaksi, kuin siskokset, suputimme keskenämme ja seurasimme joidenkin kokousedustajien eleitä ja ilmeitä, kun päänpuristus muuttuikin yhtäkkiä nyökkäykseksi.

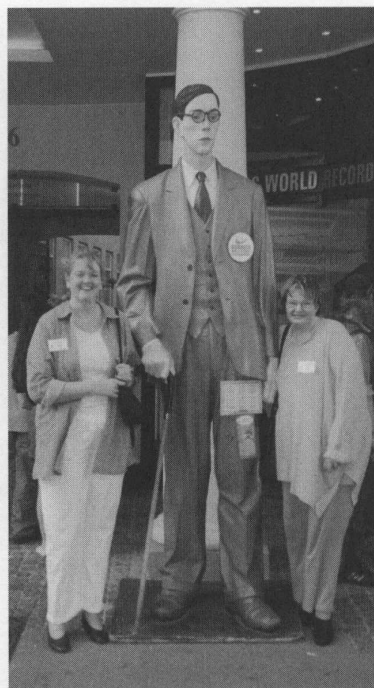
Uuden presidentin äänestys oli jännittävä vaihe, kuten myös Paulin esittämä Euroopan pitkien unionin kaavio ja sen perustaminen. Paulin pyytämä 10 minuuttinen venyikin melkein tunniksi. Riemuvoitto siitä tuli, kun Suomi sai luvan aloit-

taa pilottina asian eteenpäin viemisen, vaikka Liisasta ei tullutkaan vielä presidenttiä, ja vaikka unionin nimestä taistelinkin.

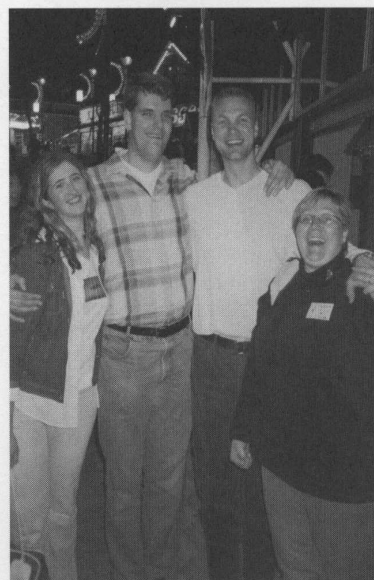
Pikaisen vaatteiden vaihdon jälkeen olikin jo aika lähteä *tervetulojuhlaan Radisson SAS hotelliin*. Parin kymmenen hengen laumassa astelimme kohti keskustaa, kunnes tajusimme, että olimme väärän SAS hotellin luona, ei kun bussia etsimään. Oli siinä naurussa taas kerran pitämistä, kun täytimme hetkessä Tanskalaisen paikallisbussin, osa pääsi ilmaiseksi, koska huumorintajukselta kuljettajalta loppuivat vaihtorahat.

Löydettyämme oikean Radisson SAS Skandinavia hotellin, ja Finlandia - salin pääsimme nauttimaan taas kerran hyvästä musiikista ja seurasta. Paljon uusia kasvoja oli tullut joukkoomme, ja meikäläinen taas silmät pyöreinä menossa mukana. Koska olimme tyystin unohtaneet syömisen päivällä, tai eipä sille aikaa olisi ollutkaan, odotimme malttamattomina tanssien yöbuffetin alkamista. Ja kun tanssin vauhtiin taas päästiin, olipas mukavaa venyttää itsensä täyteen pituuteen Y.M.C.A kappaleen soidessa, meinasi ruokailun aloitus mennä ohi. Illan päättyessä oli taas taksimatkan vuoro, ja nauhua riitti kun me kolme suomalaista ja englantilainen parimetritinen Steven ahtauimme pikkuiseen taksiin.

jatkuu seuraavalla sivulla...

1.

2.

1. Kyllä me oikeastaan olemme aika pieniä... Keskellä Robert Wadlow (272cm) näköisnukke.

2. Liisakin 182cm jäi pieneksi... ihan totta, seisomme kaikki samalla tasolla!

3. Saksan klubien upean puheenjohtajan Helga Schunkin ja hänen miehensä Klausin seurassa.

4. Arjan yhteistyötä Ranskan Grand de Tailles puheenjohtajan Markin kanssa.

3.

4.

...jatkuu edellisestä sivulta

Perjantai 10.5.2002

Aamulla 08.45 kokoonnuimme keväisen aurinkoisessa, mutta tuulisessa keskustassa kuningas Frederikin patsaan luona koko sakkii iloisina ja pirteinä. Väsymys ei tuntunut missään, ainakaan vielä. Joukko oli jaettu etukäteen kahteen osaan ja me lähdimme kohti Frederiksborgin linnaa kaksikerroksisella bussilla, ja pakkohan sitä oli yläosaan kömpiä. "Watch your head!" ja "Watch your legs!" olivat matkamme iskulauseet. Frederiksborgin linna kierrettiin pienissä ryhmissä mukavan oppaan ohjauksessa. Oli siinä kyllä tekemistä kun yhdellä jos toisella jalat/polvet olivat kovilla, ja kun kilpaa etsittiin mihin voisi istahtaa, selänvenytysketkistä puhumattakaan.

Lounastettiin paluumatkalla linnasta takaisin Kööpenhaminaan Alsönderup nimisessä paikassa, ruoka oli hyvää, mutta missä taas ne rehut? Meinasin kyllä mennä ruoka väärään kurkkuun, kun huomasin Liisan soittavan huuliharppua yhdessä luxemburgilaisen Leonin kanssa toisessa pöydässä.

Paluumatkalla pysähdyimme pienelle tauolle. Jäimme bussiin odottelemaan, kun saksalainen Gerard (Jerry) tuli takaisin bussiin ja kertoi, että tv-ryhmä oli haastatellut häntä ulkosalla. Liisa harmiteli ja samalla tv-ryhmä tekikin hyökkäyksen bussiimme. Ruotsalaista Annaa, tanskalaista Christiania sekä saksalaista Gerardia haastateltiin ja pääsimme hyvin läheltä seuraamaan tilannetta. Kuvasaiheena mm. bussin tukalan pienet tilat ja loille ja seisomisen vaikeus. Liisa pääsi kertomaan toimittajalle myös ihan oikeita asioita taustaksi. Päästyämme Nyhavnin rantaan järjesti kuvausryhmä bussimme henkilöt pituusjonoon keskelle katua ja me jokainen pääsimme sanomaan pituutemme. Siinä riitti taas ihmetystä!

Rivikuvauksen jälkeen olikin lähtö kanaaliristeilylle, harmittelimme kun alus olikin katettu, koska nähtävyyksiä oli vaikea nähdä. Pisimmät eivät mahtuneet istumaan, vaan joutuivat joko seisomaan aluksen etu- tai peräpäässä. Matalat silalat olivat sinänsä oma vaaransa, mutta onneksi opas piti huolen "watch your head" -huudoillaan, ja tietty kuvausryhmä oli taas paikalla. Tuulisen risteilyn jälkeen jäimme keskustaan shoppailemaan, kunhan päästiin ensin pois Nyhavnin kirpputorilta, kun Liisa ja Leon innostuivat vielä soittelemaan huuliharppuun.

Suuntasimme Strøgetille ja kahville, kunnes tajusimme, että nyt on kiire takaisin hotelliin, uutiset oli nähtävä. Väsymykset jalat eivät olleet tarpeeksi vikkeliä, joten päädyimme ottamaan taksin, ja kun taksikuski sai tietää kiireemme aiheen, alkoi liikenteessä sukkulointi. Me ennätimme, 3 minuuttia aikaa. Kiitos mukavalle taksikuskille. **Uutisissa olimme! Loppujen lopuksi jopa 4 kertaa.**

Yliä jalat kantaa, ei puhettakaan päivän unista, vaan suihkuun ja menoksi hotellissamme pidettävään diskoiltaan, mukavaa taas oli. Tuskin muistan koska olen viimeksi tanssinut Macarenaa? Kuinkas ollakaan Arjan kanssa taas jaksettiin loppuun asti Liisan jo uinuessa.

Lauantai 11.5.2002

Lauantaipäivän olimme pyhittäneet shoppailuun, jalat jaksivat edelleenkin hyvin mukana. Keskustassa törmäilimme moneen otteeseen muuhun sakkiiin.

Päiväunet jäivät, mutta pieni lepo hetki hotellihuoneessa mansikoita popsien, ja lat kohollaan ja nilkoissa jääpussit teki hyvää, ja taas oltiin virkeitä laittautumaan *pääjuhlaa* varten, kiiltosuihkeet hiuksiin ja menoksi. Onneksi huoneen WC:ssä oli koko seinän levyinen, ja tarpeeksi korkea peili, että pystyimme kaikki rivissä laittautumaan.

Juhlissa oli kyllä tyylikkään näköistä porukkaa, kunnon pukuloistoa, ja mikä tunnelma, se vei taas mukanaan! Kaikki osallistuneet maat esiteltiin, **kun oli Suomen vuoro, saimme aivan uskomattomat huudot ja aplodit!**

Ohjelmassa oli rivitanssiesitys, jonka jälkeen pääsimme myös itse harjoitteluun. Oli koomista, kun koko tanssilahti oli täynnä pitkiä miehiä ja naisia törmäilemässä toisiinsa. Alkukankeuden jälkeen me teimme sen, askelkuviot jäivät päähämme. Jiihaa! Uusi harrastusko?

Onneksi pääjuhla oli hotellimme tiloissa, pääsimme helposti käymään huoneessamme puuterioimassa. Pääjuhlassa esiteltiin seuraavan vuoden kohde Berliini tyylikkäästi. Olimme koko porukka niin juhluvauhdissa, että saimme järjestää kunnon tanssilattiatörmäyksen, jotta bändi soitti vielä muutaman vauhdikkaan kappaleen illan päättyessä.

Juhan päättyessä iski jo haikeus, osalla oli aamulla aikainen lento, joten jäähyväishalauksia ja ranskalaisia suudelmia jaettiin ahkerasti. Arja sai päähänsä *Stille Nacht - joululaulun*, ja niin sitä hoilattiin aamun sarastaessa hotellin pihalla. Takuuvarmasti mahtava matkamme tulee mieleen jouluna, kun Stille Nacht soi, ja vielä kun saksalainen Gerard kertoi tarinan laulun syntymisestä. Osa lähti nukkumaan, toiset vielä keskustaan diskoilemaan muutamaksi aamun tunniksi, me (minä, Arja, Gerard ja yhdysvaltalainen Cindy) päädyimme jatkamaan juhlintaa hotellin aulassa, taisi olla jo valoisaa kun kömmimme nukkumaan.

jatkuu takasivulla...

1.

1. Juhljoita. Tanskalaiset Kenneth ja Lone, Hollannin klubin pj. Paul van Sprundel ja vaimo Cora, Liisa ja Joanna.

2. Huuliharppukostajat luxemburgilainen Leon ja Liisa Nyhavnin kirpputorilla